

Disertační práce je zaměřena na problematiku terorismu a jeho novou tvář. Snaží se komplexně zpracovat toto téma v jeho významných souvislostech a poukázat přitom na zjednodušený pohled, ke kterému ve společnosti pod vlivem médií často dochází. V první části nazvané „Terorismus jako společenský fenomén“ nastiňuje rozdíly mezi tradičním a novodobým terorismem, zabývá se historickými kořeny terorismu a jeho vývojem, věnuje se jednotlivým typům terorismu a neustále se zdokonalujícím technikám a metodám, které teroristé při své činnosti používají. Umožňuje nahlédnout na způsob výběru teroristických útoků podle jejich oblíbenosti a výhodnosti pro teroristy, a také pochopit principy, na kterých teroristická skupina funguje.

Druhá část s názvem „Psychologické aspekty terorismu“ má zprostředkovat souvislosti mezi chováním, činy, prožíváním a osobnostními determinantami teroristů, s úvahami nad normalitou jejich osobnosti. Autorka zde analyzuje psychologické determinanty přijetí terorismu jako metody vyrovnávání se se životní realitou, všímá si způsobu teroristického myšlení, cítění a chování, sklonu k extrému a jeho psychologických kořenů. Zvláštní pozornost je zaměřena na problematiku sebevražedného terorismu, psychologii v situacích braní a držení rukojmích a způsobům ospravedlňování teroristických činů. Rozbor psychologických determinant se netýká jenom samotných teroristů, ale i jejich obětí, které se nesnadno vyrovnávají s psychickými traumaty, jež mohou vést až postteroristické psychopatologii. Ukazuje se, že psychologie může v boji proti terorismu a v prevenci jeho vzniku sehrát důležitou roli. Dotýká se pozitivní výchovy k toleranci, poskytnutí naděje a psychologické podpory v osobnostním růstu, ale i procesu odpouštění.